

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2019 m. birželio 7 d.
(OR. en, it, de)

Tarpinstitucinė byla:
2018/0105(COD)

9313/19
ADD 1 REV 2

CODEC 1080
ENFOPOL 245
JAI 521
EF 194

PRANEŠIMAS DĖL „I/A“ PUNKTO

nuo:	Tarybos generalinio sekretoriato
kam:	Nuolatinių atstovų komitetui / Tarybai
Dalykas:	EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVOS, kuria nustatomos taisyklės dėl paprastesnio finansinės ir kitos informacijos naudojimo tam tikrų nusikalstamų veikų prevencijos, nustatymo, tyrimo ir baudžiamojo persekiojimo už jas tikslais ir kuria panaikinamas Tarybos sprendimas 2000/642/TVR, projektas (pirmasis svarstymas) – Teisėkūros procedūra priimamo akto priėmimas – Pareiškimas

Italijos pareiškimas

Italija pritaria direktyvos projekto tikslui, susijusiam su finansinės informacijos naudojimu siekiant užkirsti kelią ne tik pinigų plovimui ir terorizmo finansavimui, bet ir kitiems sunkiems nusikaltimams.

Nors galutiniame tekste atsižvelgiama į kai kurias mūsų pastabas ir konstatuojamosiose dalyse nurodoma, kad teisės akto įgyvendinimo etapuose reikia atsižvelgti į nacionalinėje teisėje įtvirtintą pobūdį, užduotis ir prerogatyvas, Italija dar kartą išreiškia savo susirūpinimą dėl nuostatos, kurioje valstybėms narėms nustatomos konkrečios pareigos.

Visų derybų metu Italija nurodė, kad pirmenybę teikia lankstesniam direktyvos nuostatų įgyvendinimui.

Vokietijos pareiškimas

Vokietija iš esmės pritaria Direktyvos projekto tikslui pagerinti finansinės žvalgybos padalinių (FŽP) ir valdžios institucijų, atsakingų už nusikaltimų nustatymą, tyrimą arba baudžiamąjį persekiojimą už juos, prieigą prie informacijos, kad būtų pagerintas atitinkamų kompetentingų organų tarpusavio bendradarbiavimas ir, vertinant plačiau, sustiprinti finansiniai tyrimai. Tačiau Vokietija turi rimtų abejonių dėl atskirų kompromisinio teksto nuostatų, visų pirma dėl 2 straipsnio 6 punkte pateiktos sąvokos „teisėsaugos informacija“ apibrėžties ir dėl 9–10 straipsnių bei 22 konstatuojamosios dalies nuostatų, dėl kurių, vadovaujantis 2018 m. lapkričio 21 d. susitarimu nebuvo Tarybos įgaliojimų derėtis trišaliame dialoge. Manome, kad šiame kompromisiniame tekste padaryta reikšmingų pakeitimų, kurie pablogina padėtį, palyginti su Tarybos įgaliojimais ir iš dalies taip pat su Komisijos pasiūlymu.

Vokietijai ypač svarbu, kad atskiriems organams nebūtų suteikiama jokių galimybių nesilaikyti reikalavimų, susijusių su duomenų rinkimu. Tačiau dabar kyla tokia grėsmė, nes 2 straipsnio 6 punkto ii papunktyje pateikta sąvokos „teisėsaugos informacija“ apibrėžtis apima duomenis ir informaciją, kuriuos institucija, į kurią kreipiamasi, visų pirma turėtų surinkti. Vis dėlto Direktyvos projekto formuluotėje neteikiama reikšmės tam, ar pačiai prašančiajai institucijai galėtų būti leidžiama tiesiogiai rinkti tokią informaciją.

9 straipsnyje yra nuostata, susijusi su keitimusi informacija tarp FŽP visos Sąjungos mastu, o tai neatitinka Kovos su pinigų plovimu direktyvos [Direktyva (ES) 2015/849], visų pirma jos 32 ir 53 straipsnių. Tarybos Teisės tarnyba jau išreiškė susirūpinimą dėl 9 straipsnio ir Kovos su pinigų plovimu direktyvos prieštaravimų rašytinėje nuomonėje dėl Komisijos pasiūlymo (2018 m. spalio 12 d. nuomonė, dok. ST 13100/18). Dabartine 9 straipsnyje išdėstyta taisyklė šie prieštaravimai neišsprendžiami. Straipsnyje įtvirtinti konkretūs reikalavimai FŽP keistis informacija, o tai viršija Sąjungos teisėje nustatytas jų užduočių ribas, todėl pažeidžia valstybių narių laisvę organizuoti jų atitinkamas nacionalines FŽP pagal savo teisės sistemas. Be to, taisyklėje nustatyti tam tikri konkretūs reikalavimai dėl keitimosi informacija, susijusia su terorizmu ir organizuotu nusikalstamumu, nepaisant to, kad Sąjungos teisėje – nei Kovos su pinigų plovimu direktyvoje, nei šiame direktyvos projekte – nepateikiamos aiškos šių sąvokų apibrėžtys, nenurodomas joks pagrindas suteikti FŽP kompetenciją kovoti su tokiais nusikaltimais ir toks keitimasis informacija niekaip neatskiriamas nuo kitų priemonių, susijusių su keitimusi policijos ir teismine informacija.

10 straipsnyje numatytas keitimasis duomenimis tarp skirtingų valstybių narių kompetentingų institucijų, kurias pagal 3 straipsnio 2 dalį paskiria atitinkama valstybė narė.

Taip 3 straipsnio 2 dalimi valstybėms narėms suteikiama plati veiksmų laisvė paskiriant šias institucijas, kurios gali būti paskiriamos net decentralizuotu regioniniu lygmeniu ir turėti labai skirtingas užduotis, reikalaujant, kad valstybės narės praneštų apie savo institucijas per keturis mėnesius nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos. Priešingai, 10 straipsnyje reikalaujama, kad valstybės narės dar prieš baigiantis direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę laikotarpiui numatytų keitimąsi informacija visos Sąjungos lygmeniu tarp šių dar nepaskirtų institucijų. Taigi valstybės narės turėtų vykdyti teisiškai privalomą keitimąsi informacija opioje finansinės informacijos srityje, tačiau vykstant šiam procesui svarbius sprendimus būtų paliekama priimti kitoms valstybėms narėms (ateityje) naudojantis jų veiksmų laisve.

„ES FŽP“ nurodant kaip konkretų „koordinavimo ir paramos mechanizmo“ pavyzdį, 22 konstatuojamoji dalis nukrypsta nuo Kovos su pinigų plovimu direktyvos 65 straipsnyje nurodytos vertinimo užduoties, kuri iki šiol nebuvo vykdoma.

Be to, kompromisiniame tekste pateiktos konkrečios duomenų apsaugos nuostatos neatrodo sistemiškai nuoseklios, nes turi būti taikoma ir Reglamentas (ES) 2016/679, ir Direktyva (ES) 2016/680.

Dėl pirmiau nurodytų trūkumų valstybėms narėms daug sunkiau užtikrinti visapusišką, teisingą ir teisiškai patikimą Direktyvoje nustatytų reikalavimų perkėlimą į nacionalinę teisę. Todėl Vokietija pareiškia išlygas ir negali pritarti dabartiniam direktyvos projekto kompromisiniam tekstui.
